

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/376/2014
Identifikačné číslo spisu:	8708209445
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8708209445.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, 811 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG LEGAL, s. r. o., Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti povinnej: MUDr. K. nar. XX.XX.XXXX, bytom W., o zaplatenie 75.106,65 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14Er/388/2008, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE 65/2014-103 z 30. júna 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad uznesením č. k. 14Er/388/2008-96 z 27. januára 2014 vyčíslil trovy pôvodného súdneho exekútora JUDr. Ivana Vargu vo výške 95,15 Eur. Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 196, § 200 a § 44 ods. 9 posledná veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný Poriadok“), podľa ktorého sa trovy exekúcie pôvodného exekútora vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Rozhodnutie vydal sudca súdu prvého stupňa a účastníkom bolo dané poučenie o tom, že proti tomuto uzneseniu zákon odvolanie nepripúšťa.

Krajský súd v Prešove uznesením z 30. júna 2014, č. k. 20CoE 65/2014-103 odvolanie oprávneného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) odmietol, keď mal za to, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. S poukazom na ustanovenie § 202 ods. 2 O. s. p. uviedol, že Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 9 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 proti takémuto uzneseniu nepripúšťalo opravný prostriedok. Odvolací súd zdôraznil, že novelou Exekučného poriadku účinnou od 1.11.2013 bola z ustanovenia § 58 vypustená možnosť podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57. Exekučný poriadok účinný od 1.11.2013 teda už v ustanovení § 58 nepripúšťa možnosť podania odvolania proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním. Žiadal, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoE/65/2014-103 zo dňa 30.6.2014 a uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. 14Er/388/2008-96 zo dňa 27.1.2014 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil dovolateľ ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. a jeho dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Oprávnený namietal, že odmietnutím odvolania bola účastníkovi konania sa postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a súd svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci. Taktiež namietal, že z ust. § 44 ods. 9 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd pri zmene exekútora rozhodne v uznesení o zmene exekútora o trovách pôvodného exekútora, tak ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Preto podľa dovolateľa pri rozhodovaní o prípustnosti odvolania proti výroku o trovách exekúcie pôvodného exekútora je potrebné analogicky postupovať podľa ust. § 58 ods. 5 Exekučného poriadku, ktoré v prípade zastavenia exekúcie proti výroku o náhrade trov exekúcie odvolanie pripúšťa. Dovolateľ preto považuje záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania proti výroku o trovách exekúcie pôvodného exekútora pri jeho zmene za nesprávny na čo poukazuje aj priloženým rozhodnutím Najvyššieho súdu v obdobnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie voči uzneseniu súdu prvého stupňa. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 239 O. s. p. v preskúmvanej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru ES (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania oprávneného by tak prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ust. § 237 O. s. p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. nie je relevantný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto zákonnom ustanovení, keďže rozhodujúcou skutočnosťou je len zistenie súdu, že k takejto procesnej vade skutočne aj došlo.

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/, až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vzhľadom na uvedenú námietku oprávneného sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci bola oprávnenému súdom odňatá možnosť pred ním

konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), alebo či má za následok (len) vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu ktorým sa účastníkov znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, by bolo možné považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Podľa § 202 ods. 2 O. s. p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 58 ods. 6 Exekučného poriadku proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 nemožno podať mimoriadne dovolanie (pričom takýmto znením došlo k nahradeniu skoršej podoby ustanovenia zakotvujúcej, že „proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 je odvolanie prípustné“). Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku sa exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Podľa § 243b ods. 3 Exekučného poriadku o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57, ktoré bolo podané pred 1. novembrom 2013, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013; to neplatí, ak ide o odvolanie podané proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorom doposiaľ nerozhodol sudca. Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O. s. p. stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné, pokiaľ nie je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. mája 2013, sp. zn. 3 Cdo 452/2012). Proti výroku o náhrade trov konania podľa § 57 Exekučného poriadku, nie je prípustný riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Výpustenie devolutívneho účinku odvolania proti výroku o náhrade trov konania bolo do exekučného poriadku zavedené novelou č. 299/2013 Z. z. s účinnosťou od 1. novembra 2013. Keďže preskúmané uznesenie bolo vydané sudcom, je podanie riadneho opravného prostriedku proti tomuto typu rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 202 ods. 2 O. s. p. neprípustné. V danej veci bolo dňa 19.02.2014 oprávneným podané odvolanie proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým vyčíslił trovy doterajšieho súdneho exekútora vo výške 95,15 Eur, preto je na daný prípad nutné aplikovať úpravu účinnú po 1.11.2013. Rozhodovanie súdu o trovách exekúcie v súvislosti so zmenou súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 44 ods. 9 Exekučného poriadku (znenie účinné do 31.12.2014), je rozhodnutím v exekučnom konaní vydaným podľa Exekučného poriadku. Z ustanovenia § 202 ods. 2 O.s.p v spojení s § 44 ods. 9 (aktuálne ods. 10) a § 58 ods. 6 Exekučného poriadku však vyplýva, že zákon voči uvedenému rozhodnutiu odvolanie neprípúšťa. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že odvolanie oprávneného smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie podľa zákona prípustné nie je. Preto odvolací súd toto odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odmietol správne, pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal.

Pokiaľ dovolateľ uplatňuje aj dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., tieto sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi (ktoré možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné) samotné tieto dôvody ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia alebo vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p., a dovolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Prítom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej povinnej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu týchto trov nepriznal, pretože povinná nepodala návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.